

Nr. van het arrest

Nr. 881 Corr. Folio

Nr. 2001 CV 27 van het parket

Nr. van de griffie

## ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15<sup>de</sup> kamer,  
zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In zake van het Openbaar Ministerie tegen :

1) geboren te op  
wonende te

beklaagde,  
die niet verschijnt noch vertegenwoordigd wordt,

2) geboren te op  
wonende te

beklaagde,  
in persoon aanwezig.

\*\*\*\*\*

Beklaagd van

in

tussen 22 oktober 1991 en heden, terwijl de feiten de achtereenvolgende en voortdurende uiting uitmaken, zonder onderbreking gedurende drie jaar, van hetzelfde misdadig opzet en de delictueuse toestand nog steeds voortduurt;

de eerste en de tweede

- om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben;

- om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden;

- om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben;

A. met overtreding van artikelen 1, 44 § 1-1°, 64, 65 en 69 van het 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen twee serres opgericht te hebben;

B. met overtreding van artikelen 1, 44 § 1 - 1°, 64, 65 en 69 van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970, de toestand omschreven in hierboven vermelde tenlastelegging A gehandhaafd te hebben, het onroerend goed waarop de inbreuk gepleegd werd, gelegen zijnde te

eigendom van \_\_\_\_\_ n

Overgeschreven te \_\_\_\_\_ hypotheekkantoor op 25 oktober 1995,

\*\*\*\*\*

Gezien het hoger beroep ingesteld op 12 december 2000 door de beklaagden;

tegen een vonnis uitgesproken na tegenspraak door de 52<sup>ste</sup> kamer van de correctionele rechtbank te Brussel d.d. 6 december 2000 dat uitspraak doende wat betreft de herstellvordering inzake het vonnis uitgesproken op 20 juni 1996 door de 52<sup>ste</sup> kamer van de correctionele rechtbank te Brussel als volgt beslist :

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, middels afbraak van de onvergunde serres beschreven in de dagvaarding binnen een termijn van ACHT MAANDEN, te rekenen vanaf de datum waarop huidig vonnis kracht van gewijsde verkrijgt;

Zegt dat na het verstrijken van de gestelde termijn, de gemachtigde ambtenaar, voor het geval dat het vonnis niet vrijwillig werd ten uitvoer gelegd, daarin kan voorzien, overeenkomstig artikel 65 § 2 van de wet van 29 maart 1962, op kosten van de veroordeelden die gedwongen worden de uitgaven terug te betalen tegen overlegging van een staat op hun kosten begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter, op verzoekschrift;

Veroordeelt beklaagden solidair tot betaling van een dwangsom van DUIZEND FRANK ten voordele van het Vlaams Gewest per dag vertraging bij niet vrijwillige uitvoering van de herstelmaatregel binnen de hiervoor gestelde termijn;

Zegt dat huidig vonnis zal worden overgeschreven op de kant van de overgeschreven dagvaarding op de wijze bij artikel 84 van de hypotheekwet voorgeschreven;

2 Veroordeelt beklaagden solidair tot de kosten van de openbare actie, in totaal bedragende 1.153 frank;

Gehoord het verslag van voorzitter

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagde in haar middelen van verdediging.

Het hoger beroep werd regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld.

Bij vonnis d.d. 20 juni 1996 werden en schuldig bevonden, in de periode tussen 22 oktober 1991 en heden (doelende op de datum van dagvaarding d.d. 23 oktober 1995) aan de tenlastelegging sub A, zijnde het oprichtingsmisdrijf van twee serres, en de tenlastelegging sub B, zijnde het instandhoudingsmisdrijf van diezelfde serres.

Tegen dit vonnis werd geen hoger beroep ingesteld zodat dit kracht van gewijsde heeft gekregen en aldus vaststaat dat deze beide personen de bovenvermelde misdrijven pleegden, die een fout uitmaken en waarop de herstellvordering gebaseerd werd.

Bij schrijven d.d. 15 februari 1993 aan de procureur des Konings formuleerde de herstellvordering die in de afbraak bestond, dit onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 bef. per dag vertraging.

Deze herstellvordering werd, samen met de ontvankelijke strafvordering, voor de strafrechter gebracht na dagvaardingen voor de inleidingszitting d.d. 21 december 1995 van de correctionele rechtbank van Brussel.

De herstellvordering werd, als accessorium van de strafvordering, gedragen door een ontvankelijke strafvordering op het ogenblik van het instellen ervan en werd wel degelijk tijdig ingesteld zodat het hof bevoegd blijft er uitspraak over te doen.

Vermits de kwestieuze serres gelegen zijn in woongebied, dat geen ruimtelijk kwetsbaar gebied uitmaakt, kan de herstellvordering op heden niet meer gesteund zijn op het instandhoudingsmisdrijf zoals omschreven in de tenlastelegging sub B van het vonnis d.d. 20 juni 1993 nu conform art. 6.1.1. laatste lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna VCRO genoemd) vanaf 1 september 2009 de herstellvordering niet langer kan worden ingewilligd indien deze instandhouding op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar is gesteld.

Het oprichtingsmisdrijf sub A van het vonnis d.d. 20 juni 1993 wordt thans omschreven in art. 4.2.1.1.a van de VCRO en wordt thans strafbaar gesteld bij art. 6.1.1. van de VCRO.

De aanwezige werd ter zitting van het hof d.d. 9 mei 2011 uitgenodigd zich te verdedigen nopens deze eventuele aanvulling van de tenlastelegging.

Door deze hierna bepaalde heromschrijving worden dezelfde feiten beoogd als deze van de oorspronkelijke tenlastelegging sub A.

Deze herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

De feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering is niet betwistbaar : de constructie is gebouwd zonder bouwvergunning en de inplanting is door de afstand van de linkerperceelgrens en achter de bouwlijn stedenbouwkundig technisch onaanvaardbaar, en is op zich een afdoende motivering (in dezelfde zin: Cass. 6 juni 2006; Cass. 4 december 2001, R.W. 2001-02, 1353, conclusie advocaat-generaal

De herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd worden (Cass. 16 december 2003, T.R.O.S 2004, 229).

Noch het belang dat de gevolgen van het herstel voor de beklagden kan hebben, noch het tijdsverloop doen afbreuk aan de interne wettigheid van de herstellvordering.

Het zijn evenmin elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwending (zie Cass. 3 maart 2004,

De herstellvordering beantwoordt tevens aan de wettelijke vereiste van art. 6.1.41 VCRO, meer bepaald nu de plaatselijke ordening , door de betaling van de meerwaarde, kennelijk op onevenredige wijze zou worden geschaad.

De herstellvordering is gegrond.

De gevorderde dwangsom van 24,78 euro per dag vertraging wordt opgelegd nu uit de behandeling van de zaak en het strafdossier blijkt dat er reden is om aan te nemen dat niet vrijwillig zullen overgaan tot dat herstel.

De op te leggen dwangsom moet hen er toe aanzetten het rechterlijk bevel effectief uit te voeren of te doen uitvoeren binnen de in functie van de omvang van het herstel hierna bepaalde termijn.

De termijn van ZES MAANDEN voor de uitvoering van het herstel komt gepast voor rekening houdend met de aard van de kwestieuze uit te voeren herstelmaatregel, meer bepaald het afbreken van de twee serres.

Inhoudelijk wordt het beschikkend gedeelte van het bestreden vonnis bevestigd doch het hof wenst dit anders te formuleren in het beschikkend gedeelte van dit arrest.

**OM DEZE REDENEN,  
HET HOF,**

**RECHTSPREKEND NA BIJ VERSTEK t.a.v. de beklagde  
TEGENSPRAAK t.a.v. de overige partijen;**

**en NA**

Gezien de wetsbepalingen in het bestreden vonnis aangehaald, alsook de artikelen :

- 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
- 186, 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;
- 84 Hypotheekwet;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

Doet het bestreden vonnis teniet en opnieuw rechtsprekend:

Beveelt op vordering van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van ZES maanden, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de afbraak van de twee serres op het perceel gelegen te kadastraal gekend onder onder verbeurte van een dwangsom van € 24,78 per dag vertraging;

Zegt voor recht dat de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen, ingeval het arrest niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter;

Verstaat dat deze eindbeslissing op de kant van de overgeschreven dagvaarding ingeschreven wordt op de wijze bepaald in artikel 84 van de hypotheekwet;

Veroordeelt hoofdelijk in de kosten van beide aanleggen, deze in eerste aanleg zoals begroot door de eerste rechter en thans 28,58 euro bedragende, en deze in hoger beroep bepaald op 51,88 euro.

Aldus gevonnist door :

raadsheer d.d. voorzitter,  
raadsheer,  
plaatsvervangend raadsheer,

magistraten van de 15<sup>de</sup> kamer van het hof van beroep te Brussel die aan de beraadslaging hebben deelgenomen en het beraad hebben beëindigd,

en uitgesproken door de voorzitter, mevrouw  
van 20 juni 2011; waar aanwezig waren:

in openbare terechtzitting

raadsheer d.d. voorzitter,  
advocaat-generaal,  
griffier,